

20-dik szám.

Május 11-én 1872.

Megjelenik minden szombatnapon másfél íven sokféle képekkel ellátva.

Előfizetési ár: Egész évre (jan.—decz. 6 frt., 6 hóra 3 frt. és 3 hóra 1 frt 50 kr. Előfizethető minden postahivatalnál és könyvtárnál **Kiadó-hivatal:** Pest, barátok tere 7-ik szám. **Hirdetések díja:** 4 hasábos nonperafille sor 10. kr.

Hirdetések felvételnek: **NASCHITZ J.** hirdeményi irodájában, Pest, József-tér 12-ik szám a. a hirdetőket illető közönséges és pénzes levelek szintén Naschitz J. irodájába czímezendők.

XXIV. kötet.

Az igazi magyar viseletről.

— Magy. tud. akadémiskaság. —

Rómer Flóri székét foglalta el hétfőn, s a foglalóban a magyar jelmez magyartalanságát világította meg, a sötét régmúlt homályából merítvén a fényes példákat.

— Uraim, kezdé, tudják önök, micsoda mesterség létezett »kezdetben«? Kezdetben teremtette isten a — szabót, s nem a világot, mert mikor már a világot teremtette, akkor hosszú szabásu talárba volt öltözve, miután a világ előtt csak nem jelenhetett meg in puris naturalibus! (Általános helyeslés.) S milyen szabó volt az Ur szabója? Felelet: zsidó szabó, mert a Jehovah szabója volt, de magyar-zsidó szabó, mert a hosszú bő talár egészen magyaros divatu öltöny! (Általános esodálkozás. Szabó Károly érdeklődni kezd.) Ne gondolják önök uraim, tudósok és nem tudósok, hogy a feszes, testhez álló, csizmába húzott nadrág légyen a magyar! Hiszen tudjuk, hogy őseink kiválólag lovas nép voltak, úgy szólván lóháton születtek, hogyan hordhattak volna már szűk nadrágot lovan? hiszen annak rögtön ki reped a térde, — nem a ló hanem a nadrág térde — a feszüléstől. (Henszman: Hát a huszár nadrága

mért nem reped ki?) Dehogy nem, kérem! épen ezért kell, a mint értesültem, katoná fótót használniok! Az igazi magyar nadrág uraim nem más mint a — pantalon, másként bugyogó! (Szenzáció). Igen, mert a magyar jelmezt leghivebben a köznép őrizte meg, az pedig ma is hagyományosan bő bugyogót visel, vagyis a borjuszájú gatyát! S mi hát az ilyen bőszáru gatyá, ha nem nyári pantalon? Ilyen nyári pantalon használta őseink a melegben; pantalonban döngette el Botond Bizancz érekapuját, s Lehel vezér teljes tüdejéből csak bugyogóból fujhatta a kürtöt Ottó császárnak. (Nagyszövi esodálkozás.) Közép mérsékletű égalj alatt szatingló, toszkin, és szégl-tuch pantalonkat, hidegben azonban gyapjas, plaidszövetű pantalonkat öltöztek fel ők. A német nem azért hamis, hogy ne tőlünk sajátította volna el a bő nadrágot; s az nekünk igen nagy elégtétel hogy ma az egész művelt világ — magyar nadrágban jár!! (Hallatlan éljenzés.) S hogy a vezérek korában a mai feszes, testhezálló nadrágot a németek viselték, demonstrálja azt Anonimus Belae regis notarius, mondván, hogy

»mikor pedig a magyar lovasok a német csapatokra ütöttek, ezeknek rendesen igen szűk volt a nadráguk...« a mi világos czélzás az egykoru német nemzeti viseletre. Nevetséges állítás, az attilát vagy mentét magyar szellemű ruhadaraboknak tartani. Jornandes hun eleinkről megjegyzi, hogy: »apró méneiken mint szárnya s ördögök repültek...« már pedig szárnyakkal egyedül a frakk dicsekedhetik, és ők ez authenticus auctor szerint repültek, s nem mente-k! Ha az országgyűlés bőkezübb volna az archeologiai ásatások iránt, nem kétlem hogy Frakknóváralján számos ásatag pantalon és frakkot találnánk. Mai nap uraim egy nemzet sem viseli nemzeti viseletét!! A századok divatai folytán egészen elkorcsosultak. Csak a magyar-nadrág: a pantalon, s a magyar felöltő: a frakk, vivott ki magának világ használatot, s viseli az egész világ büszkeségünkre! Még mi magunk is! (Hallatlan éljenzés. Régészeti kézszorítások.)

Ez érdeklél hallott értekezés után dr. Wenzel Gusztáv mintegy kiegészítő adatul a magyar viselethez, fölöslegesnek véli bővebben magyarázatni, hogy az ős magyar főveg nem a

kucsma, csalma, kalpag, hanem kizárólag — a cylinder! lévén mi par excellence borisza nemzet. Azzal köcsögteti magát, hogy fővegünk is világdivatra emelkedett! (Helybenhagyó archaeologikus koczintás kőkorszakbeli cylinderekkel.)

Felállt utoljára Toldy Ferencz, s hogy ab ovo ad pomum a magyar viselet ki legyen kerekítve minden részében, száll a csizmának, s az áll elébe! A világ nem tudott volna a csizmasarkról, ha mi nem vagyunk! Obszeszt a klaszikus korszakban csak tökéletlent, s veszedelmes gyöngét tudtak csinálni; mutatja ezt Achilles malérja. A magyar lovasok viseltek először sarkos csizmát, — azaz pardon, sarkos kamáslit, mert Előd Kund Und Tas Huba és Tuhutum csak nem huzott a magyar pantalonhoz — csizmát! Tehát a debardeur cipősark is tőlünk eredt világgá, a sarkantyú pedig eo ipso! A földszarkát sem tudták volna nélkülünk minnek keresztelni el!

Éljen tehát a magyardivat, mint világdivat! (Sarkalatos éljenzés. Akademia sarkán fordul és kiindul az ajtón.)

A budai első választókerületből.

Mitbürger von Tabán! Minister Pauler — ist ein Fauler, — und dabei ein recht Schlauer! — Bei unserem grossen Wassermangel, — uns zu fangen — mit der Angel, — fällt just ihm ein — (oh Pfaffenschein!) — vor der Wahl — (oh wie schaal!) — uns zu geben ein Glas Wasser zu trinken; — wir bleiben jedoch bei der Linken. — Denn bei unserem heissen Fortschritts-Durst, — ist uns eine solche »Quasi-Wasserleitung in spe« ein wahrer Wurst! — Und haben sie uns die Brücken-passage nicht frei gegeben: — so haben sie uns gerade soviel wie »nichts« gegeben. —

Csutak és csutka.

Valamint ségesen csutak és csutka közt különbség van: ép azonképen különbség van a jobboldali lapok azon állítása közt, hogy Csutakot egy szivvel és szájjal óhajtják követül Szalontán, és a valóság közt, melyszerint Csutakot

nem csak egy, de sőt öt szivvel és szájjal óhajtják Szalontán követül.

Más a »csutak« és »csutka,« és egészen más az »egyhangulag« és »öthangulag«.

A minthogy Szalontán valósággal öt csutakos párti létezik.

Szerelmi lyra.

Veszedelmes szomszédság.

Egy csókodért berohannék
Tűzbe, vízbe örömmel,
Egy csókodért, ha kívánnád
Vérem folyna özönnel.

Ah! de piczi ajkaidra
Ha gondolok epedve,
Tüstént, a mi mögöttük van
Az ötlik az eszembe.

Ah mert nyelved ajakadhoz
Oly közel van! oly közel!
Gondolom ezt, és féltemben
Majd az ördög nem visz el.

Gordohallos.

A korteskedés reverendában.

Baloldali hiveit szörnyű mód rettentgette a plébános mind ezen mind a más világon levő históriákkal, de csak nem birt a megcsökönyödöttekkel boldogulni. Egykor aztán apostoli szent buzgalomával azt menydörgé a megtérítetlen hivek fülébe:

— Valamint szent Mihály küzd az ördögök ellen (azok is baloldaliak!), úgy fogok én is a baloldal ellen küzdeni, még a választás helyszínén is.

— No hát plébános ur, szolt egyik paraszt ember ki sokszor vitte fuvarba a papot, — mint-hogy kigyelmed szent Mihály ellen harcol, hát ő kéme ugy is otthon marad, fogassa be majd plébános ur a szent Mihály lovát!

Oda fel!

Kérdi a nagy kalapu tót atyafit a csányi magyar:

- Hol lakik sógor?
- Oda fel! válaszol a nagy kalapu.
- Hol oda fel sógor? A menyorszámban?
- A pokolba, Liptóba.

Az „Üstökös“ eredeti okmánytára.

Vadpoézis.

Legujabb modort képező költemények felmutatása és kérelme a szerzőnek.

T. cz. uraim és urnőim. — Az életen átrepülő képzelet, mely átleng országból-országba, határból-határba. — Oda mutat bennünk, hogy a legkedveltőbb koszu füzetei közé is találunk illő helyet egy kis zöld levélnek, vagy egy kis bimbónak, vagy egy kinyilt virágnak.

A többféle finomító, csinosító, bódító szeszek, eszközök és szellemi mutatóanyagok között ne legyen számkivető azon legujabb és legerőfeszítőbb költemények, melyet e kis példány tükröztet kétféle alakban, háromféle fontossággal, rész szerint vagy betű szerint felmutatván egy-egy pár verset a szerző, oly reménnyel — hogy néhány krajezárt a fáradság talán von maga után jutalom jeléül.

A felmutatás fő értelme nem csak a tornyosuló lények fent héjazó szellemek ormait mutatandók, — hanem az evangélium szerint óhajtaná a szerző fáradságának jutalmát.

Az egy-egy betűről szóló könyvecske tartalmaz 22 részt. Minthogy 22 betűre van munkálva, az öszveg szótag, melyet benne feltalálni, 22,000 körülszámítandó, oly fontossággal, hogy minden egy szótagot csak egyszer találni fel az egész munkálatban, melyeket néhol szavazatban, — néhol nótában, versben és többféle társasági beszédben felhasználhat az érdeklő egyén, aszerint mint e kis példány mutatja.

Az egy betűvel szálló könyvecske felmutatása.

Az 1-ső részből.

Ablakomba arany alma
Aranyos angyalom adta
Álnoksággal adogatta
Az ábrányát (Emilt?) árulgatta.

Az agarászához.

Agaraim agarásznak
Andagolva ásitoznak
Álatokról ábrándoznak
Ábrándozva ácsorognak.

A borhoz

Bánatomban badaesomban báloztam
Badaesoni borokkal birakoztam
Barátságos barátságom barátot
Barátkozásom bimbodzott bánatot.

Békességgel barátom
Borodért báméskodom
Bélem belőlrül biztat
Barátságra buzdítgat.

A daczos életről.

Dalaimat danolom
Daczolóim daczolom
Daczos dalárdásokkal
Danolगतó dámákkal.

Dévalyságból, Deczembenben
Dévalykodtam, Debreczenben
Dudálgattam, dohányoztam
Dohányozva divatoztam.

Az élet viszony.

Forditsunk fodronyán fékelt fejetünknek.
Független flotánkat fujva füzetünknek
Fereteg fellegét fejünk felett futva
Futtasuk feddözve fokról-fokra fujtva

Kérdés és felelet.

Kérdés. Kinek kell kedvét keresni?
Közlekedő kedvesemnek ki karját keblemhez karolja kedvemre.
Kedvemért kész különös küzdelmet küzdeni.

A szerző panasza.

Nevezetes nótáim
Nyomják nyomorgatóim
Nyelnyomással nyomatva
Nyakokat nyujtogatva.

A pohárazáshoz

Poharazzunk párosával
Pinczérünk panaszlásával
Panaszait pittyegegssel
Pöczköljük pengő pengéssel. stb.

Gyulai Pál holdba utazása.

— Szentivánéji álom, de nem Szentiváni ének. —

Halat vízbe fulni ki látott valaha?
Ki evett oly kétszersültet mely nyers vala?
S ki látott négyszögü vaskarikát fábul? —
Most ily bolond dolgot hallhat a javából!
Furábbat nem irt még Gyárfás-Puteáni.
Nem foghatom érte magam pudeálni! — —

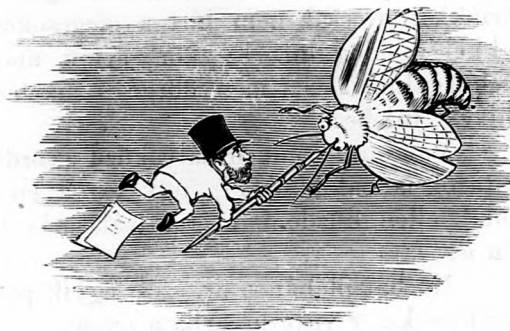
A dicsőséget már unta Gyulai Pál:
»Hej hát már engemet mindenki lepipál?
Hát mindétig fogják ezt szememre hányni:
Oly kicsi, mint az i e szóban »Romhányi!«

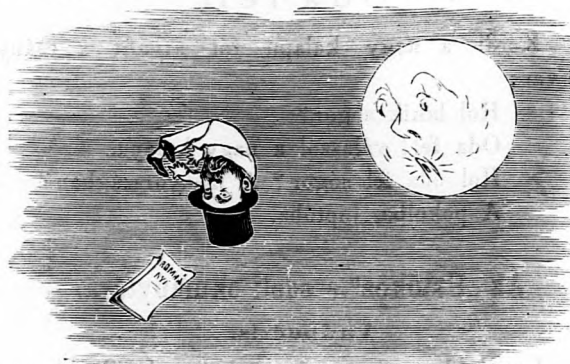
Romhányim, jó könyvem, jöszte hónom alá.
Holdba megyünk lakni. Ott nagy lesznek talán.
Barátom Vadnay, adjál egy kis svungot,
Szálljak át Baranyát, Tolnát berket ungot!»

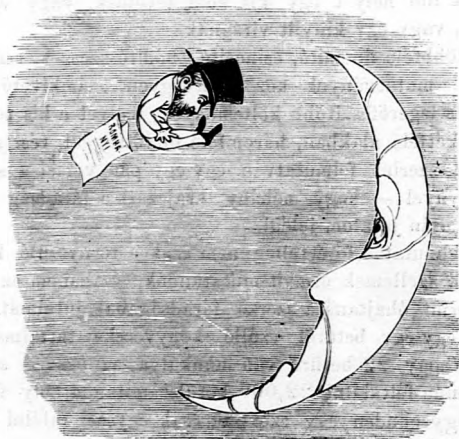
Jó szívü az »A HON« dufla ypsilonja.
A közép ujját hát hüvelykéhez vonja.
Elpattan a fricska... Nincsen olyan bricska,
Mely Pált a hold felé gyorsabban lódítsa.

S ő repült. — S im utját cserebüly vagy dúngó
Állta el. De győz a — kritikusi bunkó.
Tisztulj, mérges ellen! Na, ily vést Saknussem
Nem állott ki utján, de még Klimius sem!

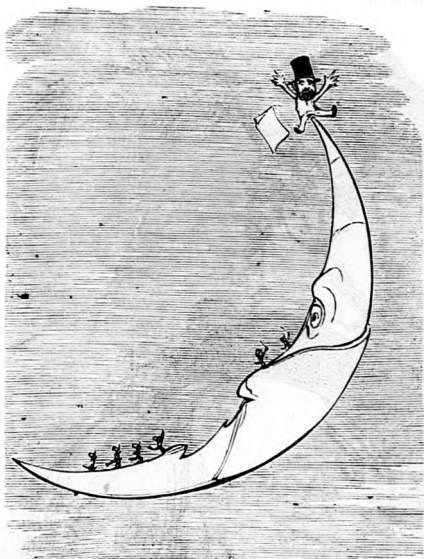

S bár a párbaj közben »Romhányi« leptytyant
De mint satellese követé legottan.
Már előttük a hold, mint egy császár zsemle.
Pál örömmel repül, és néz vele szembe.

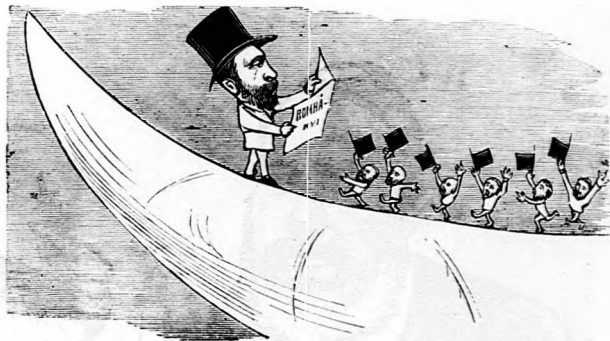
De, mint véges bármily hosszú nudelwalker:
Pál kedve is végre azonképen halt el.

Mert közelebb érve fogyni látja holdat,
Köpczös zsemle nyurga sós-kifivé olvadt.

Jaj! segítség! vége! fennakadt holdszarvba!
Pedig esni szarvba, hoz bárkit zavarba.

Aztán nincs is benne semmi de semmi jó,
Mint ezt bölcsen tartják »Plánéták« s »Csizio.«

De nini! aprócska holdbeli emberkék
A mellettük ó rjást hamar észrevették.
Lecsákllyázták, vendég-szerető virtussal,
S kántussal nem bússal vitték vidám tussal
Náluk nemképzelnagy könyvére hallgattak,
S megtették »legnagyobb holdbeli magyarnak!«

KRÓNIKÁS ADOMÁK.

Hogy fogták el Napoleont Biharban.

1869-ben Bonaparte Napoleon a győri csata után, melyben az utolsó insurrectio nyerte utolsó bábérait, Magyarország dunántuli részeit elfoglalva tartotta. Proclamatiót bocsátott a nemzethez, hogy dinasztíája elhagyására bírja, s válaszszon független királyt; hanem hát a magyar uraknak nem volt kedvük talán még az akkorinál nagyobb függésbe jönni.

A helytartótanács e proclamatióra egy körrendelettel felelt, melyben tudatta a megyékkel, hogy Napoleon incognito utazza be Magyarországot; és személyleírását mellékelve meghagyta, hogy a hold találják, csak csipjék el. Biharmegyei Tóttelek község jegyzőjének jutott a szerencse hogy elfogja s Nagyváradra kísértesse; a dolog így történt.

Csepregi váradi fazekas mester kályhanézés végett a tótteleki plébániára ment; előbb azonban pihenőül betekintett a falu korcsmájába, lassanként fogyasztva meszely borát, s nem is álmodva, mi vár reá.

Ép ekkor kapta a jegyző a kurrenst, és friss emlékezetében volt a leírás. Szomját oltandó ő is a kocsmába ment, meglátva azonban a fazokast, elmult minden szomja, vizsga pillantásokat lövelt az idegenre, s összehasonlítást tevén közte s a személyleírás közt, kerül-fordul és siet a faluházhoz a kisbiróért, nehogy a jó fogást más horgászszra elorra elől.

Kis vártatva visszatért a kisbiróval.

— Az úr foglyom! rivalt a békésen iszogatóra, ki ámult bámult e nem várt megtiszteltetésen.

— Az ur az a Bónaparti, a zuzáját a máját az urnak! kiáltott, a fazekas orra alatt hadonászva. Én az urat vasra veretem, úgy kísértetem Váradra.

A mint a kétségbeesett Csepregi uram mentegőzött hogy hiszen ő egyszerü fazekas mester ember légyen, s ide kályhát csinálni jött, nagyot ütött a jegyző az asztalra:

— Nix tájcs! tudjuk hogy in kognitó utazik az ur! Kisbiró, vasat reá, kísértesse Csatárig.

Nem volt mentség, Csatárig meg sem álltak a pseudo Napoleonnal. A csatári bíró azonban ismerőse

Választás előtt.

(A mit 69-ben Besze csinált,

— Enynye de bűdös pácskát szil tisztelt polgártárs! Tán bizon csak nem trafik? Ihol la egy kis finánczolatlan; töltsön rá, aztán tartsa is meg a kostökömet emlékül, ugyis magam is csak tisztelt polgártárs kedvéért tüstölök!

volt, s kétrét görbült a nagy nevetéstől, mikor megértette a dolgot. Vigasztalta is emberét aztán, jól tartotta, s kocsin, láncz nélkül küldte be N.-váraddá a főszolgabíró urhoz. Ez csak nagy hajlongások között mert közeledni a nagy Napoleonhoz, de szeme közé tekintvén végtére, hátrahököl és megszólal:

— Ni ni! hiszen ez a fazokas! Hát kend hogy merészli az embert bolonddá tenni!

A becsületes Csepregi uram apróra elmondta esetét, menté magát, hogy ő nem oka, míg a szolgabíró elbocsátotta. De elbocsátotta a jegyzőt is, nehogy még egyszer »Napoleonot fogjon.«

Csepregi uramnak később váradolaszú tanácsossáig vitte isten a dolgát, s gyakorta elmesélte vig óráiban ezt a históriát. De a Napoleon név holta napjáig rajta száradt.

Franciaország.

Midőn Napoleon seregei Magyarországon voltak történt, hogy Veszprém megye egy kis falujába is bekovártélyoztak egy kompánia katonát. Idegenkedtek persze eleinte a falu szép menyecskei Marsnak francia fiaitól, de később habár nyelvben nem is, de úgy a maguk módja szerint igen is megértették egymást.

Azonban hirtelen el kellett egyszer távozniok, s távozásukra következő néhány hét mulva átmegy egyik menyecske — kinek férje a katonák otléte alatt ég tudja hol járt, — szomszédasszonyához, s nagy szomorun kezd panaszkodni nehéz állapota fellett, mely állapotnak okozója a nála szállásolt csinos francia katona volt.

— Hiszen — folytatja panaszát — ha már így

Választás után.

(71-ben Kerkapoly próbálja.)

— Micsoda, paraszt, még neked szüz-dohányra vásik a fogad? Hát abban a kostökbén mi van? Te is tudnád mitől döglük a légy, bagó esapjon a hasadba!

esett, hát isten neki; csupán csak az fáj a szívemnek hogy nem tudok vele majd beszélni: mert francia lesz az is tenadta!

Ilyen tartós mandatum kellene a deák-pártnak.

Élt a század négy első tizedében egy híres huszár kapitány, utoljára ezredes: Német Károly, s volt nekie egy testvérétől származott öcsce is, Német Károly. Az érdemes atya egyetlen fiából nagy embert formálandó beadta azt a jó testvér obester ezredébe huszárnak; de biz a Károlyból még »argumentum ad hominem« sem volt képes valamit faragni, anynyira hogy az obester bátya már maga is restelni kezdé a dolgot; de a véletlen és a találékonyosság ki segítette.

Károly vitéz egyszer csak nagyságos obester ura bátyjához jelenteté magát rapportra, kérvén ugynevezett »hosszu szabadságot.«

— Jól van, felelé az ezredes katonás stylan,

— megkapja kend, jöjjön érte holnap reggel nyolcz órakor.

— És csakugyan a rendelt időben megjelenő Károly vitéznek személyesen ezen szavakkal kézbesité azt:

— Itt van a kend hosszu szabadság levele, ha letelik, jelentse kend magát többért!

Nota bene: az engedély kilenezven kilencz esztendőre szólott. — Valósággal megtörtént. Német Károly ezredes híres tréfás ember volt.

Bécsi világkiállítás.

— Felmegy e jövő évben a világkiállításra?

— Talán. S te?

— Én bizonyosan. Az uradalom egy nagy borjut küld fel. . . .

Bajusz.

Le sem irnám, le, ha meg nem történt volna.

Egyszer egész véletlenül Kraechhuber Aloizius ur boltjába botlattam; hajam hosszú volt, nyírtni akartam; ő egész művészetével táncoltatá ollóját fejemen, midőn az ajtó feltáru, és egy nagyon csinos nő lebeg be.

Én már már engedek udvarias hajlamaimnak, s félnyírottan akarok helyemről felkelni, hogy Aloizius mesteri kezeire né legyen a szép nő kénytelen várakozni, midőn az egész otthoniasan leteszi kalapját, s a magával hozott csomagból — óh szörnyűség — egy ember fejét papirosból huz elő, melyről egy megteremtendő veres paróka előmunkálatai tüntek szemembe; oda ül egy asztalhoz s nyugodtan dolgozik, mintha ép ma egy éve kezdte volna meg a veres parókát.

Ez alatt Aloizius készen lesz, én fizetek, s míg ő a visszaadandó apró pénzt olvasgatja, jelentős pillantásokat küldök a szép nő felé, melyek azonban nem akarnak észrevétni. Én megyek, — utánam magos és alhangból: legyen máskor is szerencsénk! jókívánatot küldenek.

Másnap tükör előtt állva úgy találok, hogy gondosan ápolat körszakálam még sem áll oly jól arcomhoz, mint eddig hittem; megyek fodrászhoz, gondolám; — s nem sokára Aloizius mesteri ollója tánczolt gondosan ápolat körszakálamon; megint nyílt az ajtó, jött a szép nő; elővette az ember fejét papirosból s tovább dolgozott a veres parókán.

Fizetek. Pillantásaim megint csütörtököt mondanak.

Másnap ismét tükör előtt állok, s úgy találok, hogy nincs többé rajtam nyírni való, mert szép hosszú bajuszomért megrepedne szívem.

Két napja azomban már, hogy a szép fodrásznő képe lelkem előtt lebeg, az éjjel pedig épen vele álmodva, szívem valami édes vágyódással tölt el.

Gondolkozám.

Eddig reggelenként egyszerűen megvizettem hajamat, s ezt nagyon egészségesnek találtam; — most azomban úgy vélem, hogy ez bizonyos merevséget kölcsönöz a hajzatnak; kenni kellene valami finom olajjal; — nem sokára Aloizius műtermében voltam.

Az illatozó olaj csak felingerle, s képzeletem a szép nő eper ajkáról rablandó csók reményével tölté el keblemet.

Igy ment a dolog több napra át

Reggel mindig tanakodtam, — azután a rendes órában Aloiziushoz futék; a szép fodrásznő még mindég a veres parókán dolgozott, de legalább néhány mosolylyal boldogított szerelmes pillantásaimért.

Gyönyörű tavaszi reggel volt, ismét a tükör előtt álltam, — s rettentő terv fogamzott meg agyamban. Ki nyitva szekrényemet egy 10 forintost vettem magamhoz, s elindultam.

Aloizius keze lágyabb s művészebb volt, mint bármikor, — olaja illatosabb, — kefeje tündér kéz simogatása.

Fizetek, átnyujtom neki a 10 forintost; ő mélyen túr zsebeiben, s hasztalan keresés után, »bocsánatot kérek, majd felváltom,« szóval kioson, s el a szomszéd boltba.

Ezt vártam, itt volt a pillanat.

Oda lépek a szép fodrásznőhez, megragadva elvonom puha kezét a rút veres parókáról; »oh csak egy remény szót dobogó keblemmek!« — rebegem, lehajlok hozzá, rövid küzdelem s elfojtott sikoltás után megcsókolom.

Alig czuppant el az első, s jött már Aloizius. Némi rángatózást vettem észre ajakán, de azért nyugodtan olvasta boszusan eléje nyujtott markomba: »Egy kettő, három — tíz forint. Köszönöm, legyen máskor is szerencsém.«

Boldogan támoxyogtam ki az ajtán; holnap, gondolám, ötvenest viszek magammal.

Midőn másnap kissé később találtam Aloiziushoz menni, nem tudám, hogy utolsó kenet felvételére megyek.

Beléptem egy ép kijövő barátba ütköztem; oda benn a szép fodrásznő egy fekete parókán dolgozott s Aloizius fanyar barátsággal fogadott; szemei villogtak; — gondoltam örül pénzemnek; mert jól fizetém.

Leülök, mint máskor; megken, mint máskor; ép felakarok kelni, midőn ujjára csavarodik szép bajuszom egyik fele, olló villan, — s én az előttem levő tükörben, mint egykoron Loth asszony, — bámulok félbajuszos arcomra.

— Hah! kiáltom én.

— Hah! kiált ő.

— Ez botrány! orditom.

— Hát az nem, más feleségét csókolgatni! ordít ő.

Mit tegyek?

A szép feleség könnyei a fekete parókára hulla-

nak; Aloizius fenyegetőleg tartja kezében az ollót; én fogom kalapom, orrom elé csapom zsebkendőm, s rohantom ki.

Otthon olyat káromkodtam, hogy házi asszonyom, ki hetenként kétszer gyónik a kapuczinusoknál, délután felmondta lakásom.

Meggondolva a veszélyt melyben forogtam, borzadás fogott el; hiszen a borbélynak csak egy rántásba került volna bajuszom helyett — nyakamtól fosztani meg . . .

Levágtam bajuszom másik felét, s eltettem skatulyába.

Jeskó.

Kakas-tyuk.

A magyar nyelvet kerékbetörő bachhuszárné be akarván jó magyarságát bizonyítani a világ előtt, egy piaczi alkalommal így szólítá meg a baromfiáráló kofát:

— Khakas hez a tyuk?

Pedig csak szalma.

Nagy tüzet raktak a b-i tisztartó kertje alatt a vándor cigányok; kiket is midőn a tisztartó elvert onnan, s azok elég bátorságban hitték lenni magukat, visszafordult a dáde mondván:

— Ni a devla hányja el, hogy féti! pedig csak sálmá kastély!

Ez aztán a bűvészet!

Vanek a hirhedt kokhinkínai művész-bűvész előadása közben a hallgatóság közt egy harangocskát körzött, melyen egy kalapács a harangot tartó egyén kívánságára tetsző számú s gyorsaságu ütést tett. — A harang egy hölgy kezébe jutván, kérdé a mester, hányat üssön?

— Nyolezat.

— Hányat lassan, s hányat sebesen?

— Hetet lassan s egyet gyorsan! . . .

Ezt még a sötétben fejét darabolni tudó művész sem volt képes megtenni.

Mi van az ágy alatt?

Szeretője volt a Sári néinek, mit a szemes rokon gyermeke megpillantott, midőn az nála látogatást tett.

Rögtön utána is indult a fiu oly czéllal, mintha csak Sári nénit szándékoznék megtekinteni, de mielőtt a fiu néjének szobájába belépett volna, Sári néni a nyelven elől ügyesen az ágy alá bujtatá kedvesét, mi a fiunak igen feltűnt, mivel beléptekor az ágyterítőt erős moágásba n látta.

Kérdezé, mit tett az ágy alá Sári néni? mire ez felelé:

— A ludakat ültettem a tojásra!

A fiu meg hirtelen felhajtá a terítőt, s midőn leereszté így szólt:

— Hát Sári néni még a gúnárt is elültette?

Miért kapott ki?

Van egy Pista nevű vak cigány V. ott a faluban, ki egy nap elfáradva az utczán, neki támaszkodott egy ablaknak, melyen belül véletlenül épen boldog szerelmes pár turbékolt. Alig állt meg a szegény vak cigány, amint egy férfiú jön ki a házból s embertelenül elveri.

Az arra menők kérdik a cigányt:

— Hát miért kaptál ki Susták?

— Kirem alásan, — felelt az sirva, — azzért mert benizstem azs ablakon.

Szerkesztői subroza.

— N.-K.-Turkeve. Alkalmasak, köszönjük. Orvos bosszu. Reményekre jogosit, csak kísértse meg újra. — Muskotály. Löre biz ez, Muskotály ur. Ez a két sora például:

Hiába van a sok bankó,

Mégis sz. . . r Borsszemjankó!

lehet igaz, de korántsem élcz. — Buksi Jancsi alias Névtelen János. Hogy lehet valaki névtelen, mikor János? s Névtelen János mikor Buksi Jancsi? Nema értjük. Különböben a versekből lehetne valamit csinálni. — St. L. Pécsertt. Szívesen vesszük jövőre. — Dongó Dani. Most már jól adja! A második adomát kétféle variatióban is vettük.

Laptulajdonos és felelős szerkesztő

JÓKAI MÓR.

Lakása: Státió-utca 80-ik szám alatt.

Pest, 1872.

NYOM. AZ „ATHENAEUM” NYOMD.

(Barátok-tere 7-ik szám).

Hirdetések felvételnek:

NASCHITZ J.

hirdetményi irodájában, Pest, József-tér 12. szám alatt.

Rajzolja

JANKÓ.

Metszi:

POLLÁK.

Általános jelzálog- biztosító bank.

T. cz.

Van szerencsénk ezennel köztudomásra hozni, hogy **Magyarország, Erdély, Horvát-Szlavonország és a határőrvidékre** nézve

al-igazgatóságot PESTEN

felállítottunk és ennek képviselését

LEDERER IGNÁCZ és FIA

pesti czégre bíztuk.

Ezen al-igazgatóság technicus üzletvezetésével

WINTER IGNÁCZ úr

bizott meg és az együttesen LEADERER IGN. ÉS FIA czégtől és WINTER IGN. urtól fog jegyeztetni.

Az elnökség: Gróf Wickenburg Mátvás Constantiu, báró dr. Raule Tivadar, báró Blittersdorf Lajos.

A mint fentebb eladatott, mi a

NÉGY MILLIÓ FORINT o. é.

tőkével **biró általános jelzálog-biztosító-bank aligazgatóságát PESTEN, Magyarország, Erdély, Horvát-Szlavonország és a határőrvidék részére átvettük.**

Az intézet megállapított díjak mellett:

1. kárpotlást vállal jelzálogokon való veszteségekért;
2. szavatol jelzálogra adott tőkék és a kamatok pontos befolyásáért a fekvőség vagy ház 70%-ig az által, hogy a nyújtott hasonló biztosíték által a pupillarszerű és későbbi tételek közti különbséget megszünteti, a földbirtoknak új tőkéket szerez és más módon is a kamatok leszállítását eszközöli;

3. eljár szorított jelzálog-adósságok arrangirozásában, ugy a tartozásnak annuitásokra átváltoztatásában, nemkülönb az adósnak a hitelező részéről szabad dispositiót eszközöl ki másnemű ügyletek kötése céljából.

Miután az **általános jelzálog-biztosító-bank** a tőkék-, kamatok- és költségekben való minden hiányt executiv árverés útján előteremt, különösen a gyámokat gondnokokat és más vagyonkezelőket a rájuk sulyosodó felelősség terhe alól feloldja.

Az **általános jelzálog-biztosító-bank** hatásköréhez tartozik még a biztosításképes jelzálogok megvizsgálása s erről bizonyítvány kiállítás, kölcsönök és eladások bizományképeni közvetítése.

Az intézet tehát mint

KÖZPONTJA A JELZÁLOG- ÉS FEKVŐSÉG-FORGALOMNAK,

azon tőkepénzeseknek, kik special-jelzálogba való közvetlen befektetést óhajtnak, díjmentes választást nyújt a kölcsönüzletekben.

Végül az **általános jelzálog-biztosító bank** az alapszabályok értelmében öt illető jognál fogva kamatozó jelzálog-kötelezvényeket a megszerzett követelések két-harmada erejéig, valamint pénztári utalványokat is becsátand ki, ugyszintén jelzálogokra vagy fekvőségekre saját számlára is ad kölcsönöket és vásárol is olyakat.

A jelzáloghitel szomoru viszonyain segíteni főczélja tehát a **jelzálog-biztosító bank**-nak, a mely egyfelől a tőkepénzesnek jelzálogi követelését minden körülmények között garantirozza, neki a kamatok zavartalan élvezését biztosítja és vagyonát a pénzpiacz hullámzásától megóvja, másrészt pedig a földtulajdonost könnyebben és olcsóbban juttatja kölcsönhöz és árverés esetében maga is árverezvén, oly eladási árt eszközöl ki, mely az eladásra szánt fekvőség valódi értékének megfelel, s így tehát polizze-szerű kártalanítás által a végromrástól menti meg.

A mezőgazdasági hitel állapotából legjobban kitünik a jelzálog-biztosítás nemzetgazdasági haszna és annak teljes érvényű jogosultsága, a mennyiben hatása abban nyilvánul, hogy a földbirtokból befolyó jövedem soha se maradjon a jelzálogi kamatláb mögött. a földjárdék a mindenkor rendelkezésre álló üzleti tőke által emeltesék, és általában hogy a hajlam földbirtok megszerzésére tágabb körökben lendületet nyerjen.

Ajánljuk magunkat biztosítási ajánlatok elfogadására, és felvilágosítások, valamint formulárék az igazgatási irodában

PESTEN, Mária-Valeria-utca új Lloyd-épület, adatkak.

Lederer Ign. és fia.

ELEM I- BIZTOSITÓ- RÉSZVÉNY-BANK.

T. cz.

Van szerencsénk ezennel köztudomásra hozni, hogy üzletkörünk nagyobb kiterjesztése céljából eddigi pesti vezérképviselőségünk helyébe ugyanott

al-igazgatóságot

MAGYARORSZÁG, ERDÉLY, HORVÁT-SZLAVONORSZÁG és a HATÁRŐRVIDÉK
részére felállítottunk, és ennek képviselőjévé

LEDERER IGNÁCZ és FIA

pesti cézget választottuk.

Az eddigi dirigens ezentul is viendi az aligazgatóság technicus üzletvezetését s ez utóbbit együttesen Lederer Ignác és fia cég, WINTER IGN. urral fogja jegyezni.

Kérjük ezen üzletváltozást szives figyelmébe venni.

Az elnökség: Gróf Wickenburg Mátyas Constantin, báró dr. Rauler Tivadar, Sothen János C.

A fentebbi hirdetmény kapcsában van szerencsénk jelenteni, hogy a

KÉT MILLIÓ FORINT o. è.

alaptőkével ellátott elemi-biztosító-részvénybank
aligazgatóságát P E S T E N,

Magyarország, Erdély, Horvát-Szlavonország és a Határőrvidék
részére átvettük.

A RÉSZVÉNYBANK

jutányos díjak mellett biztosít:

- tűz, villám, explosio által lakházakon, gazdasági épületekben, gyárakon, gépeken, műszereken, eszközökön, aratói készletekben, ingókon, butorokon, fehérneműn, ruhákon. s más házi berendezéseken esett károk ellen stb. ;
- jégverés által mindennemű földi terményeken stb. eset károk ellen, teljes kárpótlással ;
- tűkörüvegek eltörése ellen, kirakatokban, kávéházakban, termekben stb. ;
- a javak szállításával járó veszélyek ellen a szárazon, folyókon és tengeren, gőz- és vitorlas hajókon, minden irányban.

Mi egyrészt a legszabadelvűbb feltételek és időszertű, megfelelő ujtások, másfelől pedig az előforduló károk gyors felvétele és pontos kifizetése által azon kellemes helyzetben vagyunk, hogy a t. biztosító közönség minden óhajainak és méltányos kívánalmainak megfelelelhetünk.

Kérünk minél több biztosítási ajánlatokat intézni hozzánk, és formnlárék, valamint minden megkívántató felvilágosítások ugy az igazgatósági irodában,

PEST, Mária-Valeria-utca, új Lloyd-épület, mint minden vidéki fő- és alügynökségnél kézségesen adatnak.

Lederer Ign. és fia.

Szálloda-megnyitás. „Erzsébet királynőhöz“

PESTEN,

egyetem-utca, szemben az első hazai takarékpénztárral.

Tisztelettel alulírottaknak van szerencsénk a nagyrabecsült utazó közönségnek újonnan épített szállodájukat, elegans ebédlővel és kávéházzal becses figyelmébe ajánlani, melyet ma. május 8-kán nyegnyitottunk.

Szállodánk a belváros közepén fekszik. Kocsizási alkalmak közvetlen közelben vannak, ugyszintén az egyetem, m. kir. curia, reáltanoda, városháza, nemzeti színház, országháza, m. kir. postahivatal stb., és egyenes összeköttetésben állunk a magyar északi vaspályával.

A szálloda a mai igényeknek megfelelő izléssel és kényelemmel van felszerelve, a szobák mérsékelt árúak. Az ebédlőben jó ételekről és italokról van gondoskodva. A kávéházban nagy választék bel- és külföldi lapokból.

Mérsékelt árak s gyors és pontos szolgálatukért minden tekintetben ajánlják magukat, tiszteletteljes hódolattal

SCHMIDT testvérek,
szálloda-tulajdonosok.

INGYEN

egy-huszd részjegy, egy 400 frankos török-birodalmi sorsjegyből, melynek értéke 5 forint (s melyet mindenkor a napi árfolyam szerint vissza-váltunk) ha az alant jegyzett sorsjegyek 4-ik részlete le van fizetve, és pedig:

1 darab 400 frankos török-birodalmi sorsjegy 19 havi részletben 5 frtjával.

1 darab 100 irtos Magyar kir. 1870-diki sorsjegy 27 havi részletben 5 frtjával.

1 darab 100 irtos 1864 diki Államsorsjegy 22 havi részletben 8 frtjával.

2 darab braunschweigi 20 talléros-sorsjegy 19 havi részletben 5 frtjával.

Az első részlet lefizetése után a vevő az illető sorsjegyek egyedüli tulajdonosa és a teljes nyereményben részesül.

A nálunk lévő berendezés szerint kívánatra ő szeállitunk a legkedveltebb sorsjegyekből csoportokat melyeknél azon előny jár, miszerint a résztvevő mindjárt az első részlet lefizetése után és a fizetés egész tartama alatt egyes egyedül játszik valamennyi nyervényre nézve.

A csoportból az egyes sorsjegyek egymásután kiadtnak, úgy hogy még a lefizetés folyta alatt eredeti sorsjegyek birtokába jut a vevő.

Sorsolási jegyzékek, mindenkinek ingyen küldetnek.

Vidéki megrendelések gyorsan és kívánat a utánvét mellett teljesítetnek.

Károly és Lasky

váltóüzletük,

BÉCS,

Bellaria-Strasse 4. szám alatt.

Régiség- és ásványgyűjtemények

3 frttól kezdve felfelé

valamint válogatott ékszer-tárgyak, ó- és ajdivatuak minden árban kaphatók az

érem-, ásvány- és régiségtárgyak
irodájában, a Lloydépületben.

íránt

Lotto-játék instrukciói

D. R.

küldi szét franco-kérdézősküldésekre **ORLÉCÉ R. mathematikai tanár Berlin, Wilhelm-Strasse 5.** Legjobb nyeremény-lajstromát, ezzel együtt felvilágosításokat tudományosan elismert és szerencsésnek bizonyított

INGYEN